

ພຣະບັນຍັດ 10 ປະການ

1. ພວກເຈົ້າຢ່າມີພະອື່ນ ນອກຈາກເຮົາ. 2. ພວກເຈົ້າຢ່າເຮັດຖະໂຄລິບ. 3. ພວກເຈົ້າຢ່າໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຈົ້າໄປໃນທາງທີ່ຜິດ. 4. ຈຶ່ງນັບຖືວັນຊະບາດຕີ. 5. ຈຶ່ງນັບຖືບົດມາມາດຈາຂອງເຈົ້າ. 6. ພວກເຈົ້າຢ່າຂ້າຄົນ. 7. ພວກເຈົ້າຢ່າລ່ວງເຕີນຜິວມະຍຜູ້ອື່ນ. 8. ພວກເຈົ້າຢ່າລັກຊັບ. 9. ພວກເຈົ້າຢ່າຕົວ. 10. ພວກເຈົ້າຢ່າອິດສາຢາກໄດ້ເຮືອນຂອງຜູ້ອື່ນ. ທ່ານຈະພົບກັບພຣະເຈົ້າໃນວັນພິພາກສາ. ພຣະອົງເຫັນຕົ້ນຫາເປັນເໝືອນການຫຼັນຫຼຸ, “ຜູ້ໃດເປົ່ງແມ່ຍິງດ້ວຍໃຈກໍາໜັດໃນຍິງນັ້ນຜູ້ນັ້ນໄດ້ຫລັບຫຼຸໃນໃຈກັບຍິງນັ້ນແລ້ວ” (ມັດທາຍ 5:28). ພຣະອົງເຫັນການກຽດຊັງເປັນເໝືອນກັບການຂ້າຄົນ, “ຜູ້ໃດທີ່ກຽດຊັງພື້ນອ່ອງຂອງຕົນກໍເປັນຜູ້ຂ້າຄົນ” (1 ໂຢຣິນ 3:15). ທ່ານຈະໄດ້ໄປສະຫວັນບໍ? ຕໍ່ໄປນີ້ແມ່ນບົດທິດສອບງ່າຍໆ. ທ່ານເຄີຍຕົວ, ລັກຊັບ, ໃຊ້ພຣະນາມຂອງພຣະເຈົ້າໃນທາງທີ່ຜິດ, ຫຼືເປົ່ງສົ່ງອ້ອບຂ້າງດ້ວຍຕົ້ນຫາບໍ? (ຢາດົກົບ 2:10) ກ່າວວ່າ “ເພາະວ່າທ້າທຸກຄົນໄດ້ຖືກສາພຣະບັນຍັດໄດ້ທັງໝົດແຕ່ຜິດຢູ່ດຽວຜູ້ນັ້ນກໍກາຍເປັນຜູ້ຜິດພຣະບັນຍັດທັງໝົດ.” ທ່ານຈະກາຍເປັນຜູ້ຜິດໃນວັນພິພາກສາບໍ? ຖ້າທ່ານໄດ້ຮັດໃນສົ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າເຫັນເປັນການຕົວ, ການລັກຊັບ, ການດຸ່ມໝັ້ນພຣະນາມ, ການຫຼັນຫຼຸທ້າງໃຈ. ພຣະຄໍາພີເຕີອນເຮົາວ່າ ຖ້າເຮົາເປັນຄົນຮັດຜິດ ເຮົາກໍຈະໄປນະລົກ. ພຣະເຈົ້າໄດ້ສົ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາທີ່ທຸກແລະສັນພຣະຊົນເທິງໄນ້ກາງແຂນ. ພຣະເປົ່ງຂັ້ນການພິພາກສາທັງໝົດໄວ້ທີ່ພຣະອົງ, “ເພາະວ່າພຣະເຈົ້າຊີ້ງຮັກລົກຈົນໄດ້ປະຫານພຣະບຸດອົງດຽວຂອງພຣະອົງເພື່ອທຸກຄົນທີ່ວ່າງໃຈເຊື່ອໃນພຣະບຸດນັ້ນຈະບໍ່ຈົບຫາຍແຕ່ນີ້ຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ” (ໂຢຣິນ 3:16). ຫຼັງຈາກນັ້ນ ພຣະເປົ່ງໄດ້ພັນຄົນມາໄດ້ຢັ້ງຊະນະຄວາມຕາຍ. ຈຶ່ງສາລະພາບຄວາມຜິດບາບວັນນີ້ແລະເຊື່ອໃນພຣະເປົ່ງ ແລ້ວພຣະເຈົ້າຈະໃຫ້ຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດແກ່ທ່ານ. ອ່ານພຣະຄໍາພີແລະເຊື່ອຟົງໃນສົ່ງທີ່ທ່ານອ່ານ.

ແຜນການຊົງໄຕ່ຂອງພຣະເຈົ້າ 1

ຄໍາຖານທີ່ສໍາຄັນທີ່ສຸດໃນຊີວິດແມ່ນ ທ່ານຈະໄດ້ໄປສະຫວັນບໍ ເມື່ອທ່ານຕາຍ? ພຣະເຈົ້າໄດ້ບອກວ່າ “ທ່ານຈໍາເປັນຕ້ອງບັງເກີດນາໃໝ່” ເພື່ອໄປສະຫວັນ (ໂຢຣິນ 3:7). ໃນພຣະຄໍາພີ ພຣະເຈົ້າໄດ້ນົມອບແຜນການກັບທັງເກີດໃໝ່ອີກຄັ້ງ. ຢ່າງແລກ ທ່ານຕ້ອງສໍານິກວ່າທ່ານເປັນຄົນບາບ. “ດ້ວຍວ່າທຸກຄົນໄດ້ຮັດຜິດບາບແລະຂາດຈາກພຣະລັດສະໜີຂອງພຣະເຈົ້າ” (ໂຣນ 3:23). ເພາະວ່າທ່ານເປັນຄົນບາບ ແລະທ່ານສົນຄວາມຕາຍ “ຄ່າຈ້າງຂອງຄວາມຜິດບາບຄືຄວາມຕາຍ” (ໂຣນ 6:23). ສົ່ງນີ້ລວມເຖິງການຕັດຂາດຊ່ວນິລັນຈາກພຣະເຈົ້າໄດ້ຢັ້ງຕົກນະລົກ. “ນະນຸດຖືກຊີ້ງກໍານົດໄວ້ແລ້ວວ່າຈະຕ້ອງຕາຍເທົ່າອດຮວແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈະມີການຊີ້ງພິພາກສາສັນໃດ” (ເຮັດເລີ 9:27). ແຕ່ພຣະເຈົ້າຮັກທ່ານຫຼາຍ ຈົນໄດ້ປະຫານພຣະບຸດອົງດຽວ ຄືພຣະເປົ່ງຊູ່ ເພື່ອຮັບຄວາມຜິດບາບແລະຕາຍແທນທ່ານ. “ແຕ່ຝ່າຍພຣະເຈົ້າຊີ້ງສະແດງຄວາມຮັກຂອງພຣະອົງແກ່ເຮົາທັງຫລາຍຄືຂະນະທີ່ພວກເຮົາຍັງເປັນຄົນຜິດບາບຢູ່ນັ້ນພຣະຄຣິດໄດ້ຊີ້ງຍອມສັ້ນພຣະຊົນແທນເຮົາທັງຫລາຍ” (ໂຣນ 5:8). ເຖິງເຮົາຍັ່ງເຊົ້າໃຈໃນວິທີການ ພຣະອົງກ່າວວ່າຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາຖືກນອບໄວ້ໃຫ້ກັບພຣະເປົ່ງແລະພຣະອົງໄດ້ຕາຍແທນເຮົາ. “ພຣະອົງຊີ້ງສົ່ງແກ່ນະນຸດທັງປອງໃນທີ່ວ່າທຸກບໍ່ອ່ນໃຫ້ຖຸ້ມໃຈເກົ່າເອົາໃຈໃໝ່” (ກິດຈະການ 17:30). ການສາລະພາບຜິດແມ່ນການຫັ້ນຈາກຄວາມຜິດບາບແລະສໍານິກວ່າຕົນເອງເປັນຄົນບາບແລະພຣະເປົ່ງຮັບຄວາມຜິດບາບ, ຕາຍແທນເຮົາ, ຖືກິຟົງ, ແລະຖືກຍິກໃຫ້ພັນຈາກຄວາມຕາຍໂດຍພຣະເຈົ້າ. ການຄົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງຢືນຢັນໃຫ້ເຮົາເຫັນວ່າ ພວກເຮົາສາມາດຮັບເອົາຊີວິດອັນຕະຫຼອດໄປເປັນນິດ ເມື່ອໄດ້ຮັບພຣະເປົ່ງໃຫ້ເປັນພຣະຜູ້ໄ໒. “ແຕ່ສ່ວນບັນດາຜູ້ທີ່ຕ້ອນຮັບພຣະອົງຄືຜູ້ທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມຂອງພຣະອົງພຣະອົງກໍຊີ້ງປະຫານສິດໃຫ້ກາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ” (ໂຢຣິນ 1:12).

ແຜນການຊົງໄຕ່ຂອງພຣະເຈົ້າ 2

“ທຸກຄົນທີ່ຮ້ອງອອກພຣະນາມຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກໍຈະພັນ” (ໂຣນ 10:13). ຈຶ່ງເຊື່ອ ແລະທ່ານຈະຮັບຄວາມພັນ. ບໍ່ມີຄອດຕະລັກແຫ່ງໃດຫຼືການເຮັດດີທີ່ສາມາດຊ່ວຍທ່ານໄດ້. ຈຶ່ງຈຸເວັ້ນວ່າ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊ່ວຍ. ແຜນການຊົງໄຕ່ຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນ: ທ່ານເປັນຄົນບາບແລະນອກຈາກທ່ານຈະສໍານິກຜິດແລະເຊື່ອໃນພຣະເປົ່ງຊູ່ຜູ້ທີ່ຕາຍແທນທ່ານ ທ່ານກໍຈະໃຊ້ຊີວິດນິລັນໃນນາລົກ. ຖ້າທ່ານເຊື່ອວ່າ ພຣະອົງເປັນພຣະຜູ້ຊ່ວຍທີ່ຖືກຂ້າ, ຜົງ ແລະພື້ນຄົນມາຈາກຕາຍ ທ່ານຈະໄດ້ຮັບການອະໄພໂທິດສໍາລັບຄວາມຜິດບາບແລະຮັບເຫຼີມຂອງຂວັນແຫ່ງການໄຕ່ຜ່ານຫາງຄວາມເຊື່ອ. ຖ້າແຜນການຂອງພຣະອົງບໍ່ຊັດເຈນ ໃຫ້ອ່ານປະໂຫຍກຂ້າງເທິງຊ້າແລ້ວຊ້າອີກ ຈົນທ່ານເຊົ້າໃຈເຖິງເນື້ອຫາທັງໝົດ. ວິນຍານຂອງທ່ານສໍາຄັນກວ່າໂລກ. “ເພາະທ້າຜູ້ໃດຈະໄດ້ສົ່ງຂອງໝົດທັງລົກແຕ່ຕ້ອງເສຍຊີວິດອັນແຫ້ຂອງຄົນຜູ້ນັ້ນຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໃດ” (ມາລະໂກ 8:36). ທ່ານຕ້ອງໝັ້ນໃຈວ່າທ່ານຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດພັນ. ຖ້າທ່ານເສຍວິນຍານ

ຂອງຫ່ານ ຫ້າມກໍຈະເສຍສະຫວັນແລະທຸກສິ່ງຢ່າງ. ຢ່າຊື້ອຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຫ່ານ ເພາະນັ້ນປ່ຽນແປງຕະຫຼອດ. ແຕ່ຈຶ່ງຢີດຖື ພຣະສັນຍາທີ່ບໍ່ເຕີຍປ່ຽນແປງ. ທຸ້ງຈາກທີ່ຫ່ານໄດ້ຮັບຄວາມລອດພື້ນ, ມີສານສົ່ງທີ່ຫ່ານຄວນປະຕິບັດເພື່ອການເຕີບໂຕຝ່າຍ ຈິດວິນຍານ. ຢ່າງແລກຄົງການອະທິຖານ ຄົງການສິນທະນາກັບພຣະເຈົ້າ. ຢ່າງທີ່ສອງຄົງການອ່ານພຣະຄຳພິ ເພື່ອພຣະເຈົ້າຈະສາມາດ ສິນທະນາກັບຫ່ານ. ແລະຢ່າງສຸດທ້າຍຄົງການແບ່ງປັນຄວາມເຊື່ອກັບຄົນອື່ນ ເພື່ອຫ່ານຈະສາມາດສິນທະນາສໍາລັບພຣະເຈົ້າ. “ເຫດ ສັນນັ້ນຢ່າລະອາຍທີ່ຈະເປັນພະຍານຝ່າຍອີງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (2 ຕິໂນຫວວ 1:8). “ດັ່ງນັ້ນທຸກຄົນທີ່ຈະຮັບເຮົາຕໍ່ໜ້າມະນຸດຝ່າຍເຮົາ ຈະຮັບຜູ້ນັ້ນຕໍ່ພຣະພັກພຣະບົດຈອງເຮົາຜູ້ຊີ້ງສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນເໝີອນກັນ” (ນັດທາຍ 10:32). ຫ່ານຄວນໄດ້ຮັບບັບດົດສະນາເພື່ອ ເປັນການເຊື່ອຝຶງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ເປັນການກ່າວພະຍານເຖິງຄວາມລອດພື້ນຂອງຫ່ານໃນສະຖານທີ່ສາຫາລະນະ, ແລະເຊົ້າຮ່ວມ ສາມັກຄົງທຳກັບຄົດຕະຈົກ.

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ 1

ຫ່ານຕ້ອງໄດ້ຮັບຄວາມລອດພື້ນ “ເຮົາບອກຫ່ານຕາມຄວາມຈົງວ່າທັກຜູ້ໃດບໍ່ບ້າງເກີດມາໃໝ່ຜູ້ນັ້ນຈະເຫັນລາຊະແຜ່ນດິນຂອງພຣະເຈົ້າ ບໍ່ໄດ້” (ໄຢຮັນ 3:3). ເຮົາທັງໝົດເປັນເໝີອນແກະທີ່ສູນເສຍແລ້ວ. ເຮົາທຸກຄົນຕໍ່າງດຳເນີນໄປຕາມທາງຂອງໃຜລາວ (ເອເຊາຍ 53:6). ເຮົາຄົືພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກວດຄົ້ນເປົ່ງຈິດແລະຫົດລອງເປົ່ງໃຈເພື່ອໃຫ້ແກ່ທຸກຄົນຕາມການປະພິດຂອງເຂົາຕາມຜົນແຫ່ງການກະ ທ່າຂອງພວກເຂົາ (ຢເລມີຢາ 17:10). ພວກຫ່ານໝົດທຸກຄົນບໍ່ທຸມໃຈເກົ່າເອົາເຈົ້າໃຈໃໝ່ກໍຈະຈົບຫາຍໄປເໝີອນກັນ (ລູກາ 13:3). ພຣະ ອີງໄດ້ຊີ້ງເຜັດເຮົາທັງຫລາຍໃຫ້ພື້ນບໍ່ແມ່ນຍ້ອນກົດຈະການທີ່ອອບທໍາທີ່ພວກເຮົາເອງໄດ້ຮັດແຕ່ພຣະອີງໄດ້ຊີ້ງພຣະກະລຸນາຊໍາລະໃຫ້ ພວກເຮົາມີໃຈບ້າງເກີດໃໝ່ແລະຊີ້ງສ້າງພວກເຮົາຂຶ້ນໃໝ່ໂດຍພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ (ຕິໂຕ 3:5). ມີທາງໝົ່ງຊີ້ງຄົນເຮົາເປົ່ງວ່າຖືກຕ້ອງ ແຕ່ນັ້ນສັນສຸດລົງທຶນທັງໝົດຄວາມຕາຍ (ສູພາສິດ 14:12). ພຣະເຢຊູຊີ້ງຕອບລາວວ່າ, “ເຮົານີ້ແຫລະ, ເປັນທາງນັ້ນ, ເປັນຄວາມ ຈົງ, ແລະເປັນຊີ້ວິດບໍ່ມີຜູ້ໃດນາເຖິງພຣະບົດໄດ້ນອກຈາກຈະມາຫາງເຮົາ” (ໄຢຮັນ 14:6). ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະຊີ້ງຖືວ່າເປັນຜູ້ຊອບທໍາ ດ້ວຍການຮັດຕາມພຣະບັນຍັດ. ມັນໄດ້ບອກເຮົາຢ່າງຊັດເຈນວ່າ ເຮົາເປັນຄົນບາບ (ໄລມ 3:20). ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕຽມພຣະເຢຊູເພື່ອ ຄວາມລອດພື້ນຂອງຫ່ານແລະແບກຄວາມຜົດບາບຂອງເຮົາໄປທີ່ກາງແຂນ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຕາຍໃນຄວາມບາບແລະຢູ່ອາໄສໃນລົ້ງ ທີ່ຖືກຕ້ອງ. ໂດຍຜ່ານບາດແຜຂອງພຣະອີງ ເຮົາໄດ້ຮັບການຍ່ວຍຢາ (1 ເປົຕ 2:24). ພຣະຄຣິດໄດ້ຕາຍເພື່ອຄວາມບາບ. ພຣະເຢຊູຖືກ ຜົງແລະພື້ນຄົນມາຈາກຄວາມຕາຍໃນວັນທີສາມ (1 ປົກລິນບົດ 15:3-4). ພຣະເຈົ້າຊ່ວຍຫ່ານໃຫ້ລອດພື້ນໂດຍພຣະຄຸນດ້ວຍຫາງຄວາມ ເຊື່ອ. ຫ່ານບໍ່ສາມາດຮັດເອົາເອງ ແຕ່ພຣະເຈົ້າຊີ້ງປະທານໃຫ້. ວານພື້ນນັ້ນບໍ່ແມ່ນມີມາຍ້ອນການປະຕິບັດເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຄົນໝົ່ງຄົນໃດອວດ ໄດ້ (ເອເພໂຊ 2:8-9).

ພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ 2

ພຣະເຢຊູບອກພວກເຂົາວ່າ ເຊື່ອໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າແລະລະຈະໄດ້ຮັບຄວາມລອດ “ມີແຫລະ, ແນ່ນກົດຈະການຂອງພຣະເຈົ້າຄື ການທີ່ຫ່ານທັງຫລາຍວາງໃຈໃນຫ່ານທີ່ພຣະອີງຊີ້ງໃຊ້ມາ” (ໄຢຮັນ 6:29). “ເຮົາບອກຫ່ານທັງຫລາຍຕາມຄວາມຈົງວ່າທັກຜູ້ໃດຝຶ່ງຄໍາ ຂອງເຮົາແລະວາງໃຈໃນພຣະອີງຜູ້ຊີ້ງໃຊ້ເຮົາມາຜູ້ນັ້ນກໍມີຊີ້ວິດອັນຕະຫລາດໄປເປັນນິດແລະບໍ່ເຂົ້າໃນການພິພາກສາແຕ່ໄດ້ຜ່ານພື້ນ ຈາກຄວາມຕາຍໄປສູ່ຊີ້ວິດແລ້ວ” (ໄຢຮັນ 5:24). ຜູ້ທີ່ມີພຣະບຸດກໍມີຊີ້ວິດຜູ້ທີ່ບໍ່ມີພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າກໍບໍ່ມີຊີ້ວິດ. ຂ້ຄວາມເຫັນໆນີ້ ເຮົາຮຽນມາເຖິງເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ເຊື່ອໃນພຣະນາມພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮູ້ວ່າພວກເຈົ້າມີຊີ້ວິດອັນຕະຫລາດ ໄປເປັນນິດ (1 ໄຢຮັນ 5:12-13). ດ້ວຍວ່າທັກຜູ້ໃດມີຄວາມລະອາຍເພາະເຮົາແລະເພາະທຸອຍຄໍາຂອງເຮົາບຸດມະນຸດກໍຈະມີຄວາມລະ ອາຍເພາະຜູ້ນັ້ນ (ລູກາ 9:26). ຄືວ່າທັກເຈົ້າຈະຮັບດ້ວຍປາກຂອງເຈົ້າວ່າ, “ພຣະເຢຊູຊີ້ງເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ” ແລະເຊື່ອໃນຈິດໃຈ ວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ຊີ້ງເຜັດບັນດານໃຫ້ພຣະອົງຊີ້ງຄົນຂຶ້ນມາຈາກຕາຍແລ້ວເຈົ້າກໍຈະໄດ້ພື້ນ. ໜັດວ່າທີ່ມະນຸດໄດ້ເຊື່ອກຳເຊື່ອດ້ວຍໃຈຂອງ ຕິນຈຶ່ງໄດ້ຊີ້ງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທໍາແລະທີ່ໄດ້ຍອນຮັບກໍມີຍອນຮັບດ້ວຍປາກຈຶ່ງຖືກຊີ້ງເຜັດໃຫ້ພື້ນ (ໄລມ 10:9-10). ຖັກຜູ້ໃດຈະເວົ້າວ່າ ຕິນມີຄວາມເຊື່ອແຕ່ບໍ່ມີການປະຕິບັດຈະໄດ້ປະໂຫຍດອັນໄດ້ຄວາມເຊື່ອນັ້ນອາດຈະໃຫ້ຕິນພື້ນໄດ້ຫລື? (ຢາໂກໂບ 2:14). ເພາະວ່າແມ່ນ ພຣະເຈົ້າເປັນຜູ້ຊີ້ງກະທຳການຢູ່ພາຍໃນເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ມີໃຈປາດຖະໜາແລະໃຫ້ຮັດໄປເພື່ອຊອບພຣະໃຫ້ຂອງພຣະອີງ (ພິລິບປອຍ 2:13). ດັ່ງນັ້ນເຮົາທຸກຄົນຈະຕ້ອງກາບບຸນລົ່ວ່າພວກຫ່ານຈະຮັບໃຫ້ຜູ້ໃດ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າແລະຄວບຄືວຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ແລ້ວຈຶ່ງຕໍດສິນໃຈມີວ່າພວກຫ່ານຈະຮັບໃຫ້ຜູ້ໃດ, ແຕ່ວ່າຂ້າພະເຈົ້າແລະຄວບຄືວຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະຮັບໃຫ້ຜູ້ເປັນເຈົ້າ” (ຢເຊວຍ 24:15).